

Historia

Dom Pomocy Społecznej w Obrytem powstał w 1922r. – wg kroniki – na bazie budynków folwarcznych ówczesnego dziedzica Jaworowskiego.

W okresie do 1939r. był to tzw. Przytułek dla Sierot i Inwalidów I wojny światowej. Pierwszym kierownikiem mianowanym z ramienia sejmiku powiatowego był pan Czaplicki. W ostatnich latach przed wybuchem II wojny światowej obowiązki kierownika pełniła pani Czesława Kołodziejska.

Po wybuchu II wojny światowej i zajęciu tych terenów przez Niemców wszyscy mieszkańcy Przytułku zostali wywiezieni w nieznaną. W czasie okupacji hitlerowskiej budynek zajmował komisarz niemiecki wraz z posterunkiem żandarmerii. Na mocy dekretu Hitlera z dnia 8 października 1939r. Gmina Obryte została włączona do terenu Rzeszy Niemieckiej. Tuż za wsią Obryte w stronę Wielgolas przebiegała granica Rzeszy i Generalnej Guberni tzw. Zielona Granica.

Po przejściu frontu w 1945r. w budynku Przytułku zorganizowano doraźny szpital dla rannych żołnierzy, którymi opiekowały się siostry zakonne.

W latach 1945–1947 budynek służył jako 5 – oddziałowa szkoła dla dzieci z tego terenu. W tym czasie ponownie po okresie wojny zaczęto przyjmować pierwszych mieszkańców. Według książki meldunkowej prowadzonej przez Dom Opieki w Obrytem pierwszą mieszkanką była pani Marianna Wiśniewska z Popław przyjęta w dniu 10 kwietnia 1945r. W tym okresie do 1948r. obowiązki kierownika Przytułku pełniła ponownie pani Czesława Kołodziejska.

W 1948r. decyzją ówczesnych władz Przytułkowi nadano nazwę Państwowy Zakład Opieki, którego kierownikiem został pan Tkacz. W kolejnych latach obowiązki kierownika pełnił pan Gnas.

W 1958r. dyrektorem Państwowego Domu Pomocy Społecznej (dalej PDPS) został pan Czesław Rakowicz i funkcję tę pełnił do 1982r. Na krótki (okres 1 roku) obowiązki dyrektora pełnił pan Jan Lachowicz.

Z dniem 1 września 1983r. – wg kroniki – decyzją Wojewody Ostrołęckiego stanowisko dyrektora PDPS objął mgr inż.

Stanisław Korzeniewski. W tym okresie Dom zapewniał opiekę 60 pensjonariuszom. Stan zatrudnienia wszystkich pracowników wynosił 23 osoby (na dzień 31.05.2005r. – pensjonariuszy już było 250 przy 156 pracownikach). Dyrektor Korzeniewski ze względu na bardzo słaby stan techniczny budynków mieszkalnych i zagrożenie przeciwpożarowe podjął kroki w celu budowy nowego Domu.

W 1984r. zlecono opracowanie koncepcji budowy nowego Domu Miejskiemu Biuru Projektów "WARCENT" w Warszawie. Etap projektowania całego kompleksu budynków przebiegał w latach 1984-1990. W pierwszej wersji projekt przewidywał 156 miejsc.

W czasie, kiedy uzyskano pozwolenie na budowę (1990r.) weszła w życie Ustawa z dnia 29 listopada 1990r. o pomocy społecznej, na podstawie której Dom merytorycznie przeszedł pod zarząd Wojewódzkiego Zespołu Pomocy Społecznej w Ostrołęce (dalej WZPS), który to podlegał nowo powstałemu Ministerstwu Pracy i Polityki Społecznej. Ówczesnym ministrem był pan Jacek Kuroń. Nadzór nad przebiegiem wszystkich prac związanych z budową, ze strony Domu pełnił dyrektor Stanisław Korzeniewski.

Po oddaniu do użytku oddziału „A” i „B”, w dniu 16 grudnia 1992r. przeniesiono wszystkich mieszkańców (62 osoby) ze starego budynku do nowego Domu. Rozpoczęto systematyczne przyjmowanie nowych mieszkańców. Na koniec 1993r. w Domu przebywało już 135 osób (75 mężczyzn, 60 kobiet).

W styczniu 1993r. podjęto decyzję – wg kroniki – o zwiększeniu miejsc i tym samym o budowie oddziału „D” z 35 miejscami. Po oddaniu do użytku tego oddziału stan mieszkańców na koniec grudnia 1994 r. wynosił 182 osoby. W tym roku (1994) podjęto również decyzję o budowie bloku „F” sportowo – rehabilitacyjnego z salą gimnastyczną, basenem i siłownią. W związku z adaptacją niektórych pomieszczeń na pokoje mieszkalne liczba mieszkańców zwiększyła się do 213 na koniec grudnia 1996r.

W związku ze zmianą podziału administracyjnego kraju od dnia 1 stycznia 1999r. Dom Pomocy Społecznej w Obrytem (dalej DPS), przeszedł spod zarządu WZPS pod zarząd Starosty Powiatu Pułtuskiego. Od tego czasu merytoryczny nadzór nad działalnością Domu sprawuje Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Pułtusku.

W związku z modernizacją w roku 2000 kotłowni węglowej na olejową biura z bloku „D” przeniesiono do adaptowanych pomieszczeń po byłej kotłowni (blok „H”). W wyniku tych zmian zwiększono liczbę miejsc w Domu do 250 osób.